

Sygn. akt II K 1376/19

7. WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

7 lutego 2020 roku

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Joanna Dworzycka - Skrobowska

Protokolant: Monika Rataj

po rozpoznaniu na rozprawie 5 lutego 2020 roku,

sprawy **A. W.**

syna S. i M. z domu T.

urodzonego (...) w J.

oskarżonego o to, że:

w dniu 29 listopada 2017 roku w J. przy ul. (...) woj. (...) naruszył nietykalność cielesną mł. asp. W. D. i mł. asp. D. P. z Wydziału ds. Nietletnich i Patologii Komendy Miejskiej Policji w J., podczas i w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych a polegających na podjęciu w sposób prawidłowy interwencji w stosunku do niego, w ten sposób że odpychał oraz szarpał ich za umundurowanie służbowe, zmuszając ich w ten sposób do odstąpienia od prawnej czynności służbowej a ponadto znieważył w/wymienionych funkcjonariuszy słowami powszechnie uznawanymi za wulgarne i obelżywe,

tj. o czyn z art. 222 § 1 k.k. i art. 224 § 2 k.k. i art. 226 § 1 k.k.

w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

I. oskarżonego A. W. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. czynu z art. 222 § 1 k.k. i art. 224 § 2 k.k. i art. 226 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 224 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza mu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i § 2 k.k. w zw. z art. 70 § 2 k.k. wykonanie kary pozbawienia wolności w stosunku do oskarżonego warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 2 lata;

III. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres zatrzymania od dnia 29.11.2017 r. od godz. 21.00 do dnia 01.12.2017r. do godz. 11.40, przyjmując jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jako równoważny jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 73 § 2 k.k. oddaje oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;

V. na podstawie art. 72 § 1 pkt 8 k.k. zobowiązuje oskarżonego w okresie próby do podjęcia starań o uzyskanie stałej pracy zarobkowej;

VI. na podstawie art. 29 ust.1 ustawy z dnia 26.05.1982 r. Prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. C. kwotę 420 złotych netto oraz kwotę 96, 60 złotych tytułem podatku od towarów i usług;

VII. zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 1376/19		
<p>Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3 – 8 formularza.</p>				
1. USTALENIE FAKTÓW				
Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli	Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.

		czynu przypisano).	nie	
1	A. W.	Pkt I wyroku	W dniu 29 listopada 2017r. A. W., w trakcie przeprowadzonych zgodnie z prawem interwencji i zatrzymania przez funkcjonariuszy policji W. D. i D. P., szarpał policjantów za mundury, odpychał ich, chcąc uniemożliwić im wykonanie tych czynności służbowych, jak również kierował wobec nich słowa wulgarne.	zeznania D. P. k.13-14,44v.-45, zeznania W. D. k.7-9,43-44v., protokół zatrzymania A. W. k. 3.
Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano).	Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.
1				
2. Ocena DOWOdów				

<p>2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</p>			
<p>Wskazać L.p. odnoszącą się do faktu z pkt 1.1</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach uznania dowodu.</p>	
	<p>zeznania D. P. k.13-14,44v.-45, zeznania W. D. k.7-9,43-44v., notatka urzędowa k. 1 , protokół zatrzymania A. W. k. 3. karta karna k. 129-130 opinia sądowo – psychiatryczna, dotycząca oskarżonego k. 57-59</p>	<p>D. P. i W. D. w sposób szczegółowy opisali zdarzenie z udziałem oskarżonego, podejmowane przez niego względem nich działania. Obaj świadkowie są dla oskarżonego osobami obcymi, nie byli z nim skonfliktowani. Ich zeznania były rzeczowe i obiektywne. Sąd nie dostrzegł przesłanek, które przemawiałyby za uznaniem, że mieliby jakikolwiek interes w pomawianiu A. W.. Jako wiarygodne Sąd uznał dokumenty znajdujące się w aktach sprawy. Zostały one sporządzone przez odpowiednie podmioty, w odpowiedniej formie, nie były kwestionowane przez żadną ze stron postępowania.</p>	

		<p>Sąd za wiarygodną uznał opinie sądowo – psychiatryczną. Była ona pełna, została sporządzona przez osoby, posiadające wymaganą wiedzę teoretyczną i praktyczną z zakresu psychiatrii. Dodatkowo żadna ze stron w trakcie procesu nie kwestionowała zawartych w niej ustaleń.</p>	
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Wskazać L.p. odnosząc się do faktu z pkt 1</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu.</p>	
	<p>Wyjaśnienia A. W. k.19-22, k. 43 – 43v.</p>	<p>Wyjaśnienia oskarżonego pozostają w sprzeczności z zeznaniami funkcjonariuszy policji D. P. i W. D., nie znajdują ponadto potwierdzenia w</p>	

		<p>żadnym dowodzie, zarówno osobowym, jak i dowodzie z dokumentu.</p> <p>Wyjaśnienia te są zatem odosobnione, w ocenie Sadu, stanowiły jedynie próbę uniknięcia odpowiedzialności karnej za czyn, będący przedmiotem niniejszego postępowania.</p>	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Wskazać punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu.	Przy każdym czynie wskazać oskarżonego.	
	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	Pkt I wyroku czyn z art. 222 § 1 k.k. i art. 224 § 2 k.k. i art. 226 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.	
Zwiąże o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej.			
Oskarżony A. W. w dniu 29 listopada 2017r. w J. w trakcie podjętej przez funkcjonariuszy policji interwencji i zatrzymania, stanowiących			

czynności służbowe,
które były zgodne
z prawem, szarpał
ich za ubranie,
znieważał ich
słowami
powszechnie
uznanymi za
obelżywe, które to
zachowania
zmierzały do
sparaliżowania
funkcjonariuszy
policji i do
zaniechania
podjętych czynności
służbowych.

Oskarżony jednym
czynem wyczerpał
znamiona trzech
przepisów ustawy
karnej toteż do
kwalifikacji prawnej
jego czynu
koniecznym było
zastosowanie
przepisu art. 11 § 2
k.k.

Oskarżony działał
umyślnie w zamiarze
bezpośrednim.

Oskarżony jest
zdolny do
zawinienia. W toku
niemniejszego
postępowania nie
ujawniły się żadne
okoliczności, które
wskazywałyby na
to, że w czasie
popelnienia
zarzucanego mu
czynu nie miał
możliwość
rozpoznania jego
znaczenia lub

pokierowania swoim postępowaniem.				
	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem			
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej.				
	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania			
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania.				
	3.4. Umorzenie postępowania			
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania.				
	3.5. Uniewinnienie			

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia.				
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie				
Wskazać oskarżonego.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Wskazać punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu.	Przytoczyć okoliczności.	
		Pkt I wyroku	Jakkolwiek oskarżony dopuścił się przestępstwa, będącego przedmiotem niniejszego postępowania w październiku 2017r., jednakże Sąd przy wymiarze kary miał na uwadze w szczególności jego osobę, jego właściwości i warunki osobiste, jak również jego zachowanie po popełnieniu przestępstwa z dnia 29 listopada 2017r. Oskarżony pomimo swojego bardzo młodego wieku (21 lat sprawca	

młodociany) jest osobą zdemoralizowaną, bezkrytyczną wobec swojej osoby, popełnianych przestępstw, w przeszłości (2019r.) był już trzykrotnie karany za przestępstwa godzące w przeważającej mierze w mienie (kradzieże), jak również za przestępstwo przeciwko rodzinie i opiece, tj. przestępstwo z art. 207 § 1 k.k. na kary o charakterze wolnościowym, tj. kary ograniczenia wolności, które nie przyniosły wobec niego oczekiwanego skutku. Okolicznością łagodzącą było działanie oskarżonego nie w sposób przemyślany, lecz nagły, pod wpływem niedojrzałych jeszcze emocji. W ocenie Sądu jedynie kara pozbawienia wolności, aczkolwiek kara zbliżona do ustawowego minimum, tj. kara w wymiarze 2 miesięcy pozbawienia wolności, jest w stanie osiągnąć pokładane w niej cele, wdrożyć

			oskarżonego do przestrzegania porządku prawnego.	
5. Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU				
Wskazać oskarżonego.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Wskazać punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu.	Przytoczyć okoliczności.	
		Pkt II wyroku, Pkt IV, Pkt V wyroku	Sąd uznał, że dla osiągnięcia zakładanych celów kary nie jest konieczna izolacja oskarżanej od społeczeństwa. Oskarżony jest sprawcą młodocianym, o nieukształtowanej jeszcze osobowości, a zatem przy wymiarze kary, Sąd miał, obok przywołanych okoliczności obciążających, także na uwadze to, aby takiego sprawcę wychować. W związku z tym zawiesił oskarżonemu wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby, wynoszący 2 lata (stanowiący minimum ustawowe	

			dla sprawcy młodocianego), oddał go w okresie próby pod dozór kuratora sądowego (zgodnie z art. 73 § 2 k.k.). Celem wzmocnienia wychowawczego wymiaru kary zobowiązał również oskarżonego do podjęcia starań o uzyskanie stałej pracy zarobkowej.	
		Pkt III wyroku	Sąd zaliczył na poczet wymierzonej oskarżonemu kary okresy zatrzymania, zgodnie z art. 63 §1 k.k.	
		Pkt VI wyroku	oskarżony występował z obrońcą ustanowionym z urzędu, zatem sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. C. , ustalając ich wysokość w oparciu o art. 29 ust. 1 Ustawy z dnia 26.05.1982 r. Prawo o adwokaturze § 17 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie.	

<p>7.6. Omówienie innych zagadnień</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę.</p>			
<p>7. Koszty procesu</p>			
<p>Wskazać oskarżonego.</p>	<p>Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.</p>	<p>Przytoczyć okoliczności.</p>	
	<p>Pkt VII</p>	<p>Oskarżony nie posiada majątku, jak również dochodów, a zatem zasadnym było zwolnienie go od ponoszenia kosztów sądowych i obciążenie nimi Skarbu Państwa</p>	

6. Podpis	